

РЕШЕНИЕ
№ Ц-43
от 17.12.2020 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 17.12.2020 г., след като разгледа влязло в сила Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 7728 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5719 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 12 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 12, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация-Перник“ АД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 139,01 лв./MWh, премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 68,36 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 70,99 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 32,21 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на тези цени - необходими годишни приходи – 75 124 хил. лв., в т. ч.: разходи – 70 165 хил. лв., от които условно-постоянни – 18 536 хил. лв. и променливи – 51 629 хил. лв., регулаторна база на активите – 67 019 хил. лв., норма на възвръщаемост – 7,40%, количество електрическа енергия – 257 511 MWh, в т. ч.: от високоефективно комбинирано производство – 240 801 MWh и от комбинирано производство – 16 710 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 214 700 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 421 300 MWh.

По жалба на „Топлофикация-Перник“ АД, с Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ) по адм. дело № 7728 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 5719 от 2019 г., е отменено Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 12, като преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР в оспорената му част е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ), при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби. ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ.

ВАС приема за обосновани изводите на първоинстанционния съд за незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на непризнатите разходи на дружеството за закупуване на емисионни квоти. В решението на касационната инстанция се посочва, че позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за

емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), АССГ правилно е приел, че в тази част оспореното решение на КЕВР противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им. ВАС приема, че този извод на АССГ се потвърждава от заключението на съдебната технико-икономическа експертиза (СТИЕ), в което са направени следните фактически установявания: разликата между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (349 945 тон CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (116 758 тон CO₂) оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията той възлиза на 233 187 единици квоти за емисии CO₂.

В съдебното решение се посочва, че е съществен спорът по определената от КЕВР средно претеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/тон. От една страна са данните, изложени в решението на КЕВР, а именно: в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/тон, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/тон до 12,37 евро/тон, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/тон. Също така, по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона: 8,40 евро/тон - 13,60 евро/тон през процесния ценови период. От друга страна, съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange), цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. януари 2018 г. е била в диапазона 8 евро/тон - 9 евро/тон, като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 г. Към средата на годината в края на м. юни 2018 г. (преди постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г.) цената е на нива около 15 евро/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 евро/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м. ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 евро/тон, след което същата достига и преминава нивото от 20 евро/тон през м. декември 2018 г., а през м. март 2019 г. е на нива 21 – 22 евро/тон.

Изчислената от СТИЕ среднопретеглената цена на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г., е 15,34 евро/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 евро/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена възлиза на 19,05 евро/тон. От началото на 2019 г. цената продължава да се покачва и среднопретеглената цена за периода от 01.01.2019 г. е 22,84 евро/тон. Установено е също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental E. (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции, но не и за целите на ценообразуването при регулиране от КЕВР и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Съдът посочва, че въз основа на данните за „Топлофикация – Перник“ АД след приспадане на безплатни квоти за периода – 116 758 тона, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период е 233 187 тона. Съгласно експертизата при покупната цена - приета от КЕВР - 8,91 евро/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените, се изчисляват в размер на 4 063 627 лв. При по-висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид, в следствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават: при цена от 12,06 евро/тон (23,59 лв./тон), разходите се изчисляват на стойност 5 550 262 лв.; при цена от 15,00 евро/тон (29,34 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 6 841 122 лв.; при цена от 20,00 евро/тон (39,12 лв./тон) стойността на разходите за квоти е 9 121 497 лв.

ВАС отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост.

При тези фактически установявания, ВАС приема, че АССГ е стигнал до правилния извод за основателност на възражението на жалбоподателя срещу утвърдените от КЕВР разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии.

Също така, според ВАС обосновано АССГ е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. ВАС посочва, че неправилно КЕВР не е съобразила и ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. Според ВАС, позовавайки се на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, първоинстанционният съд правилно е приел, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените за периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Съдът посочва, че всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период. Разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, представляват променлив разход по смисъла §1, т. 10 от Допълнителната разпоредба на НРЦТЕ, тъй като пряко зависят от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през прогнозния период 01.07.2018 г. – 30.06.2019 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти, представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. Това количество представлява разход, пряко свързан с лицензионната дейност на дружеството, който следва да бъде включен в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. В тази връзка, съдът е приел, че като не е признала този разход на жалбоподателя в заявения размер, КЕВР е постановила решение в противоречие с принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

На следващо място, касационната инстанция потвърждава, че правилно първоинстанционният съд е приел за основателно възражението на дружеството относно разходите за основно гориво – въглища. От приетата по делото СТИЕ, се установява, че корекцията на разходите за основно гориво, извършена от Комисията, изразяваща се в намаляване на цената, по която жалбоподателят ще закупува основното си гориво – въглища, води до непълно възстановяване на присъщо – необходими и икономически обосновани разходи за производство на електрическа и топлинна енергия на топлофикационното дружество. Според вещото лице, намалението на цената на въглищата от 59,02 лв./тон - на 54,04 лв./тон води до непризнати разходи на стойност 2 777 хил. лв., които трябва да бъдат покрити от възвращаемостта на капитала, ако не бъдат предоговорени цените на въглищата в намаление. ВАС отбелязва, че експертизата е установила още, че при наличието на констатираната грешка в изчисляването на производствените цени на топлинната енергия, водеща до невъзстановяването на 11 661 хил. лв. необходими приходи, многократно превишаващи утвърдената възвращаемост, намалението на разходите за основното гориво – въглища по отношение на „Топлофикация – Перник“ АД, не се приема за икономически обосновано. В тази връзка, касационната инстанция посочва, че АССГ правилно е приел, че КЕВР незаконосъобразно и в противоречие с Глава трета, Раздел I, т. 12 от Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ), не е признала заявения от жалбоподателя размер на разходите за закупуване на основно гориво – въглища и брикети от енергийни лигнитни въглища, относими към процесния регулаторен период. Според съда, в мотивите на решението на КЕВР не е изследвано дали размерът на цената е достатъчен и дали е в състояние да покрие разходите за закупуване и доставки на необходимите за производство въглища, както и Комисията не е извършила задължителния анализ относно достатъчността на цената за новия регулаторен период. Съдът приема, че

утвърдените от Комисията разходи за основно гориво при цена от 54,04 лв./тон не са икономически обосновани, доколкото при утвърждаване на цената на въглищата не е изследвана нейната достатъчност за новия регулаторен период. Според касационната инстанция, в случая дружеството жалбоподател е изпълнило указанията на КЕВР и е изчислило заявената цена на въглища в съответствие с Указанията - НВ, като позовавайки се на установеното от вещите лица, съдът посочва, че жалбоподателят в заявената цена правилно е определил средно-претеглена цена на въглищата и доказателства за доставка и приложими договори за ценовия период, от които безспорно се установява цена от 59,02 лв./тон. В тази връзка ВАС приема, че е налице непризнаване на присъщо – необходимими разходи на топлофикационното дружество и невключването им в цените на енергията, което води до непълно възстановяване на икономически обосновани разходи и има за резултат загуби за дружеството или намаляване на утвърдената му възвръщаемост на капитала. При тези данни, ВАС стига до извода, че при коригиране на разходите за основно гориво в посока намаление КЕВР е нарушила правилото на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, съгласно което цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за доставка на горива.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд по отношение на разходите за заплати и възнаграждения. В решението на касационната инстанция се посочва, че от данните по делото е установено, че дружеството е заявило разходи за възнаграждения в размер на 9 221 лв., а съгласно Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР са утвърдени разходи в размер на 9 121 лв., като видно от СТИЕ, корекцията в заявените разходи за заплати и възнаграждения е в намаление със 100 хил. лева. ВАС приема, че при обективно съобразяване на фактите, първоинстанционният съд правилно е приел, че КЕВР прилагайки един и същ процент увеличение – 10% за всички дружества, съобразно приетия от Комисията общ подход, не е отчела състоянието на пазара на труда в различните региони на страната. Не е отчетено конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, което според съда е в нарушение на принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от АПК, както и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия. Според съда, не е отчетена спецификата на всяко конкретно дружество и респективно не позволява на дружествата със заплати по-ниски от средномесечните за сектора да достигнат тези нива. ВАС посочва, че подобни данни не са обсъждани в решението на КЕВР, а е приложен общ подход – „По отношение на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи са допускани увеличения на стойностите, в сравнение с отчетените такива в рамките до 10%“, при несъобразяване на мотивирани обосновки за необходимостта, икономическата целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 769 лв., съгласно данни на Националния осигурителен институт (НОИ). ВАС посочва, че правилно АССГ е приел, че при прилагане на общия подход по отношение на „Топлофикация – Перник“ АД не е отчетено значителното изоставане от средната заплата за отрасъла. Касационната инстанция отбелязва, че този извод се потвърждава от заключението по СТИЕ, съгласно което приетото от КЕВР увеличение на възнагражденията на работниците в дружеството – жалбоподател, ще повиши средната работна заплата до 1 163 лв./месец, при което същото изоставане от средната заплата за отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 769 лв., съгласно данни на НОИ. В тази връзка, ВАС споделя приетото от първоинстанционния съд, че в тази си част решението на КЕВР е постановено в нарушение на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, след като регулаторът не осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не е отчита спецификата на конкретно дружество „Топлофикация – Перник“ АД. Според касационната инстанция, не е съобразено от КЕВР и че предприятията, с цел да задържат квалифицираните си кадри, следва да предлагат възнаграждения, релевантни за определените райони в страната, като предвидят разходи за увеличение на трудовите възнаграждения на персонала, както и не е съобразено, че еднаквото третиране изисква не прилагане на един и същ процент увеличение спрямо всички

дружества от сектор „Топлоенергетика“, а изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 12, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Перник“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2019 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен технико-икономически анализ при съобразяване на указанията на съда, дадени в мотивите на Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на АССГ, трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7728 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 5719 от 2019 г., на „Топлофикация-Перник“ АД цените и техните ценообразуващи елементи за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на емисионни квоти:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Перник“ АД са определени в размер на 9 687 хил.лв. (233 187 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 233 187 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 5719 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (349 945 t CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (116 758 t CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходи за закупуване на основно гориво - въглища:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на основно гориво – въглища, на „Топлофикация – Перник“ АД са определени в размер на 33 015 хил.лв. (557 688 тона *59,2 лв./тон). Същите са изчислени при количество основно гориво – въглища в размер на 557 688 тона и цена на въглищата 59,2 лв./тон, при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 5719 от 2019 г., че корекцията на заявените от дружеството разходи за основно гориво, изразяваща се в намаляване на цената за закупуване основно гориво – въглища, води до непълно възстановяване на присъщо – необходими и икономически обосновани разходи за производство на електрическа и топлинна енергия, като в резултат на намалението на предложената от дружеството цената на въглищата от 59,2 лв./тон на 54,04 лв./тон се формират непризнати разходи на стойност 2 777 хил. лв., които трябва да бъдат покрити от възвращаемостта на капитала, ако не бъдат предоговорени цените на въглищата в намаление.

3. Разходите за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Перник“ АД са определени в размер на 7 333 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения от 7 433 хил. лв., като същите са намалени с 100 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация – Перник“ АД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 9,5%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Перник е в размер на 929 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ на адрес: <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включения в цените на „Топлофикация - Перник“ АД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 485 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 260 лв.

В резултат на направените корекции при съобразяване с указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 161,20 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 90,55 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 76,00 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 34,77 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1., т. 3 и т.4:
 - Необходими годишни приходи – 82 091 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 77 068 хил. лв., от които условно-постоянни – 18 536 хил. лв. и променливи – 58 532 хил. лв.;
 - о Регулаторна база на активите – 67 882 хил. лв.;

- о Норма на възвръщаемост – 7,40%.
- Електрическа енергия – 257 511 MWh, в т. ч.:
 - о от високоефективно комбинирано производство – 240 801 MWh;
 - о от комбинирано производство – 16 710 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 214 700 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 421 300 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 7 състав, по адм. дело № 7728 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5719 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Перник“ АД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 161,20 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 90,55 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 76,00 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 34,77 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1., т. 3 и т.4:
 - Необходими годишни приходи – 82 091 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 77 068 хил. лв., от които условно-постоянни – 18 536 хил. лв. и променливи – 58 532 хил. лв.;
 - о Регулаторна база на активите – 67 882 хил. лв.;
 - о Норма на възвръщаемост – 7,40%.
 - Електрическа енергия – 257 511 MWh, в т. ч.:
 - о от високоефективно комбинирано производство – 240 801 MWh;
 - о от комбинирано производство – 16 710 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 214 700 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 421 300 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА